

ИЗБОР ТЕКСТОВА ФИЛМСКОГ КРИТИЧАРА БОЈАНА Ж. БОСИЉЧИЋА

Оскар не станује далеко

Књига „Оскар је крив за све“ представља избор текстова новинара и филмског критичара **Бојана Ж. Босиљчића**, објављених у сарајевским „Вечерњим новинама“ „Уни“, „Свијету“, „Недељи“, „Нашим данима“, „Филму“ и „Ослобођењу“ — од 1985. до краја марта 1992. Босиљчић је Сарајево напустио тек у пролеће 1994. Али, не и филм, којим се и данас бави — у Суботици, где сад живи и ради.

Према речима аутора, а као што и сам наслов казује за ову књигу је највише „крив“ Оскар, коме се, као „целулоидном Богу“ свих филмација света, стално враћао у својим журналистичким написима. Тим пре, што је „Отац на службеном путу“, а сада и „Подземље“ Емира Кустурице, пружао илузију да тај Оскар не станује далеко, тамо у Холивуду, него је ту преко пута, у комшијском дворашту.

Интервјуи, филмска и видео рецензије, портрети глумаца и редитеља, објављени у овој књизи, чији је поднаслов „Мала продавница снова“ показују да Босиљчић не само добро познаје филм, него га, пре свега воли.

Као филмски хроничар и критичар, Босиљчић је пуних седам година успевао да одржи ритам од три, четири текста недељно, у филмским и видео рубрикама бројних новина и листова различитог профила. Простор за чланке од двадесет, тридесет редова, ограничавао је Босиљчића, али истовремено, био је за њега и велики изазов. Критичност, аналитичност, јасноћу стила, постизао је већ у наслову, једном реченицом или пасусом. Свој став Босиљчић презентира читаоцима понекад духовито, понекад с горким погледом на филм, али никад цинично или злонамерно.

Књига Бојана Ж. Босиљчића „Оскар је крив за све“, пре свега показује да дневно новинарство не мора увек да значи и дomete кратког даха. Ова књига, као занимљиво штиво, у исто време, подсећа на омиљене глумце и филмове, које смо некад гледали и волели. Али, говори и о личностима и догађајима у граду којег више нема. Јер, Сарајево, каквог га Босиљчић памти (и не само он) остало је још само у успоменама. **Владислава В. Голубовић**